

POLANIORZE

30 lat
GÓRALSKI ZESPÓŁ REGIONALNY z KOŚCIELISKA
HIGHLANDERS' FOLK ENSEMBLE of KOŚCIELISKO
Poland

Pytoce, Poroniańskie Lato 1979

Wesele – Młoda Para, Poroniańskie Lato 1979

... i uwidzisz Polany...
piękne...
jakie mnie się zwiujom
(Stanisław Nędza-Kubiniec)

Poroniańskie Lato 1979

Wojciech Karpel z Bronką Tatar, Poroniańskie Lato 1979

Tym, co ludzi garnie ku sobie, jedna ręce w robocie i nogi w tańcu – są chęć i wola. Chęć była w ludziach – ludziach z Polan, z Kościelisk, a wola – w góralach świadomych, że „trza”. Tych samych, co miesiąc wcześniej zakładali tu Oddział Związku

Podhalan. Nie radzili oni długo nad tym, czy lepiej iść do karczmy i przechylić *kieluska*, czy odbywać *posiady* na wzór zakopiański, czy też obejrzeć się ku dawności i wykrzesać z siebie coś dla ucieszenia serca i oczu, na zadziwienie świata.

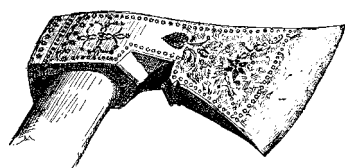
Tak, po latach bladych i cichych, w październiku 1975 roku, skrzyknął się zespół. Część tancerzy, śpiewaków (i strojów) dostał on potem w spadku po grupie działającej przy WDW Kościelisko.

Osod, 1978

Wesele Góralskie, Poroniańskie Lato 1979

Wesele Góralskie – nomowiny
Poroniańskie Lato 1979

Wesele Góralskie – Młoda Pani,
Poroniańskie Lato 1979

Wesele Góralskie,
Poroniańskie Lato 1979

Na pierwsze zebranie przyszło tyle luda, że z trudem się wszyscy mieścili w salce „starej gminy”. Przyszły dzieci, przyszła młódź i starsi – wszystkie pokolenia kościeliskich rodów. Wśród nich – Jan Sobczyk-*Kiernia* – góral postawny, choć już ósmy krzyżyk nosił na plecach, żołnierz spod Monte Cassino, zawołany śpiewak, tancerz, gawędziarz. *Dopytano* mu potem rówieśną partnerkę – Klementynę Fąfrowicz – przedolną hafciarkę, krawcową, znawczynię starych wzorów, co i *bockować* potrafiła tak lekko, zalotnie, jak młódka. Kiedy na bukowińskich *Bajaniach* ci nestorzy dostali po „złotej” obrączce – *Kiernia* już się z tą pamiątką nie

rozstał i tak poszedł na drugi świat. Z nimi była reszta stęsknionych za starodawną nutą, śpiewem, co rozsadza powałę, tańcem aż do zapamiętania.

Od 1977 roku zespół działa oficjalnie i w pełnym składzie, z prezesem Józefem Bukowskim-*Tyrałą* i kierownikiem artystycznym Andrzejem Pitoniem-*Kubowym*. Wspomagał ich Wacław Przeklasa. Rok później kościeliszczanie urządzają pierwszy „Przednówek w Polanach” – do dziś na wskroś własną, jedyną w swoim rodzaju plenerową imprezę. Od razu też, w 1978 r. wywalczyli sobie „Złotą Ciupagę” na „Jesieni Tatrzańskej” w Zakopanem, w kategorii zespołów autentycznych.

Andrzej Pitoń w Rzeszowie zakosztował nieco teatru, więc i przed kościeliszczanami potrafił rozwinąć sceniczną wizję. Pierwsze scenariusze pisali wspólnie, urządzali posady, by ludzie mogli się „wytańczyć”, wygadać i wyśpiewać. Wspierali ich radą dobrze już znani dzięki zakopiańskim „Klimkom” inni kościeliszczanie: Józef Pitoń

i Bolesław Karpień – niezrównani prymiści i tancerze. Marzyło się im sceniczne wskrzeszenie pasterskiego obyczaju, dawnego *zwyku* – Andrzej Pitoń chciał nawet zaaranżować cały redyk, ale, przez szczupłość przestrzeni, zostali przy „Osodzie” bacowskim (oczywiście *U Kierniów*). Ludzie nie musieli grać – oni byli sobą u siebie. Pokazywali na scenie to, co było treścią ich powszedniego i świątecznego dnia, tyle, że najpiękniej, jak umieli.

Górskie pasterstwo ongiś jeszcze owiane było mgłą czarów i tajemnic, wszystkiemu towarzyszyły znaki, zaklęcia i wróżby, dla zjednania sobie sił natury. *Starsi* z zespołu znali owe tajemne rzeczy i użyli swojej wiedzy w widowisku. „Osodem” błysnęli „Polaniorze” na żywieckim Festiwalu, przed kamerami telewizji i na Międzynarodowym Festiwalu Ziemi Górskich. Na ich głowy skry poszły od „Złotej Ciupagi”.

Regularnie już występowali na bukowańskich *Bajaniach* i *Karnawałach*, czarnodunajeckich *Przepatrzowinach*, *Poroniańskim Lecie*. Przygotowywali kolędnicze spektakle, „Wesele góralskie”, „Sianokosy”, „Kopanie gruli”, jasełka, inne kapitalne rzeczy. To były ich złote lata.

Poroniańskie Lato 1979

Tanec... taniec góralski.
Jeszcze go można widzieć taki
w Kościelisku,
pod regłami...
Na dylach trzask, a pod powałą blask –
przyjdźcie, zobaczcie sami.

Miłość przychodzi sama, nie wiada skąd.
Janosika urzekła Maryśka w tańcu.
Hm, boski dopust – ludzki sąd.

(Stanisław Nędza-Kubiniec)

Stoją, od lewej: Zofia Stopka, Maria Warmiczek, Bronka Tatar, Grażyna Głowacz, niżej: Stanisława Toczek i Helena Naglak, wrzesień 1978

Anna Gąsienica-Cycoń

Publiczność fetowała „Polaniorzy”, oni zaś urzekali swoją szczerością, siłą. Bo posiadli sekret, we krwi mieli moc tańca.

A taniec dla górala to jest pół życia. Tańcem można było powiedzieć wszystko i mężczyzna w tańcu wszystko z siebie dawał. Pokazywał siłę i talent, odwagę i *ślebodę*, dzikość, zaciętość, spryt. Jak ktoś był *dziod* i *uferma* – nie zdobył sobie partnerki, nie „wytańczył” żony.

Przy „zwyrtacce” można sobie było pooglądać miłe dziewczę – i z przodu, i z tyłu; można było delikatnie *obtąpić*, przykłęknąć. Jak ktoś już zdobył dziewczynę, co rwała oczy – inny chciał być lepszy. Stąd brały początek słynne bitki góralskie, taniec nieraz kończył się krwawymi porachunkami. Zwycięzca w pojedynku miał prawo ożenić się z tak zdobytym dziewczęciem.

Poroniańskie Lato 1979

Cienka jo se cienka
jako złota nitka
przidom chłopci z wojska,
bedzie o mnie bitka
– rozlegało się nieraz w Polanach.

Kościeliska słynęły zresztą na Podhalu jako kolebka góralskiego tańca śpiewu, muzyki, czystego folkloru. Wtedy tańczyło się gdzie popadnie – w szopie, w stodole na boisku, przy krowach – żeby udoskonalić swoją sztukę, nabrać krzepy. Wieczorem, do weselników, chłopcy zachodzili tylko po to, żeby potańczyć. Z wesela czasem robił się cały festiwal. Sprawność w tańcu chłopcy brali sobie *na ambit*. Jeden drugiego chciał w tej sztuce prześcignąć, rywalizacja zaczęła się i między członkami zespołu – do każdej roli było nawet trzech chętnych. Niektórzy bili się o prym. Nieduzi, zwinni często prześcigali w tańcu zwałistych i ciężkich. Krok nie jest trudny, ale sztuka siedzi w człowieku.

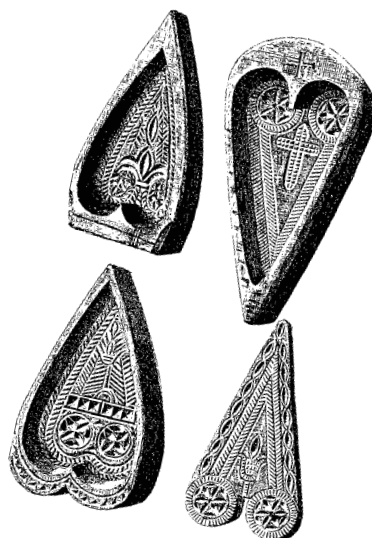
Osod – baca, 1978

Osod, 1978

Przez taniec góral wyrażał siebie, prowadził rozmowę, zalecał się i groził. To mu było potrzebne do życia jak szerokie niebo nad głową. Taniec potrafił być piękny i niedościgniony, jeśli para tańczyła dla siebie, choć oczy innych miały z tego radość. Jan Sobczyk-Kiernia nawet na posadzkach paryskich pałaców tańczył i ludzie widzieli, że potrafił się zachować jak księżę. Bo talent do tańca to szlachectwo i duma górala.

Za pieniądze tak się nie tańczy, jak się tańczyło w Kościeliskach.

Kieby nos tu było
Takik chłopców seści
Toby my te Tatry
W powietrze oznieśli...

(Góralaska śpiewka)

Drugiego takiego zespołu nie ma – jak Podhale
długie i szerokie. Bo w ich tańcu, śpiewie, każdym
poruszeniu – jest „polaniarski ton”. – *Taki cięty, od
serca, bośmy z najtwardszej ziemi wyrosli, hardość
w sobie mieli* – mówi Wojtek Karpień, późniejszy
kierownik artystyczny „Polaniorzy”.

Jaselka, 1980

Dwójka – tańczą m.in. Zofia Stopka i Stanisława Toczek, Węgry, 5-8.10.1979

A przez te lata trafiało się różnie. Przy pierwszym występie, podczas *zbójnickiego*, Józefa Tyratę żelazo ciupagi trafiło w czoło... Przy kolejnym występie, dla Polonii Amerykańskiej, żelazem między oczy dostała Amerykanka. Na szczęście wystarczyły przeprosiny i kwiaty. Ale „Polaniorze” myśleli już w trwodze, czy nie trzeba będzie zakładać siatek ochronnych, gdy przyjdzie do *zbója*, bo ostrza odpadały. Dopiero ś.p. prof. Roman Reinfuss „sprościł” ich kiedyś w Bukowinie, od razu poznając, że winne jest toporzysko. Górale szybko rozwiązali techniczny problem, nawiercając dziurki i zespalać ostrze z

toporzyskiem żelaznymi prętami.

Innym razem w Bukowinie, przy *Sabałowych Bajaniach*, „Polaniorze” postawili sobie za honor załamać scenę przy *zbóju*. Udało się! Nikt szwanku nie doznał, a ile było uciechy w Niebieskiej Dolinie.. Na „Poroniańskie Lato”, kiedy szumnie zjechali bryczkami ze śpiewem i weszli na scenę, przedstawiając „Góralskie wesele”, wystarczyło im zaintonować przy błogostawieństwie „Serdeczna Matko”, a ludzie... poklękali wokół sceny, nie bacząc, że po drugiej stronie Włodzimierz Ilicz przygląda się temu z cokołu.

Otwarcie Międzynarodowego Festiwalu Folkloru Ziem Górskich w Zakopanem pod Krokwią, we wrześniu 1985.

Od lewej stoją: Danuta Pitoń, Zofia Nęcza-Kubiniec, Antonina Obrochta-Korduś, Maria Obrochta-Korduś, Maria Sobczyk, Ewa Obrochta, Stanisława Pitoń, Helena Łacek, Danuta Obrochta

Poroniańskie Lato 1985

Od lewej siedzą: Maria Kowalczyk, Maria Obrochta-Korduś, Zofia Nęcza-Kubiniec i Antonina Obrochta-Korduś

Poroniańskie Lato 1985

Od lewej siedzą: Zofia Nęcza-Kubiniec, Maria Obrochta-Korduś, stoi Stanisława Pitoń, ostatnia z prawej Maria Krupa

Kazimierz Sala i Zofia Nęcza-Kubiniec

W tych latach sami byli zachłysnięci góralszczyzną, uciechą i nadzieją. Zараżali swoją *ślebodą*. Coraz to nowe programy brały się z nich samych. Improwizowali, tworzyli, na scenę wychodzili zaledwie po 3-4 próbach. Może i łatwiej było trwać na przekór, po swojemu, gdy powietrze stawia opór. Bezduszna komercja jeszcze ich nie dopadła.

Roman Gąsienica-Sieczka (były skoczek), Andrzej

Nuto halna, ty jesteś promieniem, co pali serca ludzkie, aż płoną blaskiem złotych ogni, brałaś wianki pasterkom na zielonej hali i chłopców wysyłałaś na wysoki chodnik.

(Stanisław Nęcza-Kubiniec)

Dom Ludowy w Kościelisku; siedziba Związku Podhalan i Zespołu Polaniorze

Tylka-Wacoń, Antoni Nędza-Chotarski, Józef Andrzej Frączysty, Stanisław Styrzula (jeden z najlepszych basistów), Władysław Słodyczka-Byrtuś, Józef Szczepaniak-Bańscorz, Stanisław Michalczak, Jan Palider, Adam Karpień – tylu prymowało polaniarskiej muzyce. Żaden z nich nie kształcił się w muzycznej szkole, a każdy był mistrzem. Palce stwardniałe od ciężkiej roboty aż dziw, że potrafiły wydobyć z *muzyckiego sprzętu* takie bogactwo *ozwodnych, krzesanych, wyrchowych*; tony takie, że ciarki szły po krzyżu aż do pięt.

Pierwszy skład zespołu stanowili przecież

bacowie, rolnicy, sportowcy, uczniowie „Budowlanki” i uczennice „Szpułek”, fajermani. Ponieważ Kościeliska góralszczyzną i sportem stały – w zespole tańczyło niegdyś dwóch wicemistrzów świata w biathlonie: Stanisław Szczepaniak i Józef Gąsienica-Sobczak. Jak prawdziwa była ta grupa, świadczy to, że na scenie doliczyć się można było czterech pokoleń. Różne koleje losu przechodził zespół, bo to „osierocił” go Andrzej Pitoń, zostawszy w Ameryce, bo stan wojenny trzeba było przetrwać, chroniąc się pod skrzydła parafii, bo sali brakowało do prób, wiatr hulał po „Ludówce”,

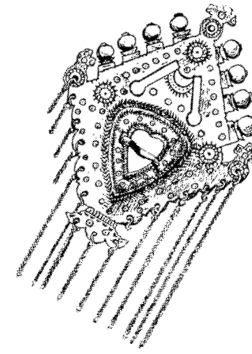
75-lecie Związku Podhalań – Kościelisko, czerwiec 2000

a palce od mrozu *glewiały* na smykach i trzeba było „tarasić” na plebanii czy u Marysi Bętkowskiej w domu, bo młódź się rozchodziła po zakopiańskich zespołach, starsi się odsuwali, narybku nie przybywało.

Natomiast połowa składu w zakopiańskich „Bartusiach”, „Maśniakach”, „Klimkach” – zawsze była z Kościeliska...

„Polaniorze” mimo to przetrwali, ze swoim rdzennym, kościeliskim składem, z rodami Sobczyków, Kordusiów, Karpieli, Bukowskich,

Łukaszczyków, Stopków-Cięzorów i innych. A „Ludówka” zawsze była ich siedliskiem, choć na godziwe warunki musieli czekać do lutego 1997 r., kiedy Dom został znów oddany po remoncie. Górale z zespołu stali się aktorami w serialu „Ród Gąsieniców”, poznała ich publiczność międzynarodowych festiwali, karnawałów, konkursów i przeglądów – od Niemiec, przez Węgry po Hiszpanię (w tym roku byli nawet za oceanem), a już z pewnością nie brakło ich nigdy na rodzimych imprezach: świętach bacowskich, pasterkach,

Zbójnicki – Orawice 2000

XXIX Targi Sztuki Ludowej – Kraków, sierpień 2000

watrach, święconych, majówkach, podłazach, *polywackach*. Grali i swojemu chłopcu, Markowi Łabunowiczowi „Maji”, kiedy dwóch młodych toprowców zabrały bezlitosne góry.

Teraz trzon zespołu – w sile ok. 35 osób – to młódź ze szkolnego zespołu „Polany”, w wieku od 15 do 26 lat. Prawie wszyscy odeszli już od gazdówki. Są to cieśle, stolarze (po „Budowlance”), kelnerzy, lutnicy, studenci zaoczni, goprowcy, listonosz. Niektórzy szyją góralskie ubrania, haftują, chłopcy z muzyki grają na weselach. Wychowankowie „Polaniorzy” są już instruktorami w szkolnych zespołach. W latach 1983 i ’98 zespół był gospodarzem „Jesieni Tatrzańskiej”, a to honor

nie miały.

Od czterech lat „Polaniorzy” prowadzą Maria i Stanisław Krupowie, doświadczeni już i w „Bartusiach”, i w „Maśniakach”. Skład czasem rozrasta się do 50 osób, bo chętnie tu – nawet na kilka prób – przychodzą różni ludzie, chcą się „poduczyć” kroków, wpaść w rytm, złapać starodawną nutę. Żeby nie zapomnieć, jak ona ongiś brzmiała, warto „uradzać z ciotkami” – tak nieocenionymi, jak np. Helena Łacek, która zawsze wyszpera jakiś stary tekst, dawną śpiewkę; z muzykantami, co niegdys tu grali.

Krupowie chcą zachować „czystość formy

Torres – Hiszpania, lipiec 2001

Junaluska – North Carolina (USA), lipiec 2002

góralskiej” – w muzyce „Polaniorzy” nie mają się prawa odezwać żadne gitary, bębny, elektryczne instrumenty; młódź jest ubrana, śpiewa i tańczy tak, jak ojcowie i dziadowie z Polan, bez żadnych „nowości i domieszek”. Poznaje prawidła tańca i wymogi sceny. O tym, jak to popłaca, przekonali się już nieraz, a na „Poroniańskim Lecie” są wzorem dla innych. Wyróżnia ich ta wierność.

A Wacław Przeklasa, który już w Kościeliskach nie mieszka, mówi, że coś jeszcze: – *Tu zawsze czuli i rozumieli, o co chodzi, chwyтали w mig, co powinni robić i pamiętał to każdy – od małego po starego, co już miał prawo do sklerozy.... To są uspaniali artyści.*

W czasie zmarniałym, gdy tyłu się

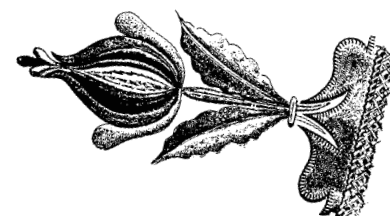
„minęło”, świat pędzi nie wiadomo, dokąd, a wszystko *mieni się, równa i jest wyliczone* – żywiol przycicha. Tym, co można jeszcze pokazać na scenie, nawet jeśli pięknie – nikt już nie żyje. Nikt też nie idzie drogą *śpiewający*, bo siada w auto;

III Wybory Naśwarnijsyj Górolecki
Biały Dunajec 2002

chłopcy nie biją kierpcami o *dyle* w stodole.
Pozostaje tylko wierność, może i tęsknota za
dawniejszym, chęć do zabawy, do niesienia radości,
do wyjścia z nią *ku światu*. To niemało.

... bo życie potel trwo,
pokiela mome chuć. Muzyka niek nam gro...
– tak rzekł poeta z Polan.

III Wybory Naśwamijsyj Górolecki
Biały Dunajec 2002

W ciągu 30 lat istnienia Zespołu działali:

Prezesa Związku Podhalan w Kościelisku

Józef Bukowski-Tyrała, 1977-1982
Franciszek Naglak, 1982-1986
Maria Karpień Bętkowska, 1987-2001
Edward Styrzczyła-Maśniak, 2002-2005
Anna Nęcza-Kubiniec, od 2005

Kierownicy zespołu

Andrzej Pitoń Kubów, 1977-1979
Wacław Przekłasa, 1980-1986

Maria i Stanisław Krupa, od 1998

Instruktorzy tańca

Tadeusz Bukowski-Grosek
Wojciech Karpień
Andrzej Gąsienica-Buk
Maria i Stanisław Krupowicz

Muzykanci

Bachleđa-Pietros Józef
Bobak Andrzej
Frączyŝty-Karbowiec Józef
Frączyŝty-Karbowiec Andrzej
Gąsienica-Grapny Andrzej
Gąsienica-Matus Adam
Gąsienica-Sieczka Roman
Karpień-Bulecka Adam
Karpień-Bulecka Kazimierz
Karpień-Replon Andrzej
Karpień-Replon Andrzej – syn
Krupa Andrzej
Krzęptowski Maciej
Leśniak Wojciech
Łabunowicz Marek – Maja
Łowisz Marek
Michalik Tomasz
Michalczak Stanisław
Nęcza-Chotarski Antoni
Nęcza-Kubiniec Adam
Palider Jan
Stodyczka-Byrtuŝ Andrzej
Stodyczka-Byrtuŝ Władysław
Stodyczka-Ksieźniok Stanisław
Styrzczyła-Cesławek Stanisław
Styrzczyła-Maśniak Bronisław
Styrzczyła-Maśniak Tadeusz
Styrzczyła-Maśniak Władysław
Styrzczyła-Maśniak Zdzisław
Szczepaniak-Bańscorz Józef
Szwab Andrzej
Tylka-Wacoń Andrzej
Trzebunia-Rząska Tomasz

Święto Tatr – Euroregion bez Granic
Siwa Polana, sierpień 2001

Członkowie zespołu w latach 1977-1987

Bachleđa-Pietros Józef
Bafia-Stoch Barbara
Barnaŝ-Kania Zofia
Barnaŝ-Karpień Halina
Bochniak Kazimierz
Bukowska-Michalczak Anna
Bukowski-Grosek Tadeusz
Bukowski-Tyrała Józef
Chlewicka-Krupa Ewa
Chudoba Ryszard
Fafrowicz Klementyna
Folfas-Moźdźer Katarzyna
Frączyŝty-Karbowiec Andrzej
Frączyŝty-Karbowiec Józef
Fudala Antonina
Fudala Helena
Fudala Mieczysław
Fudala Teresa
Garbuliński Stanisław
Gąsienica-Buk Andrzej
Gąsienica-Cycoń Anna
Gąsienica-Grapny Andrzej
Gąsienica-Kubów Stanisław
Gąsienica-Nęcza Kubiniec Anna
Gąsienica-Sieczka Bartłomiej
Gąsienica-Sieczka Roman
Głowacz Grażyna
Grzech Krzysztof
Kania Maria
Karpień-Bętkowska Maria
Karpień-Galica Joanna
Karpień-Gąsienica Makowska Krystyna
Karpień-Krzęptowska Maria
Karpień-Adamek Czesława
Karpień Andrzej
Karpień Stanisław - senior
Karpień Stanisław - junior
Karpień Wojciech
Kowalczyk-Nęcza Kubiniec Maria
Kowalczyk Andrzej
Krupa Barbara
Krupa Jacek
Krupa Maria
Krupa Stanisław
Krzęptowka-Wajda Krystyna
Krzęptowska-Maryniarczyk Anna
Krzęptowska-Sabała Katarzyna
Krzęptowska-Sabała Teresa
Krzęptowski-Sabała Jan
Krzęptowski-Sabała Stanisław
Krzęptowski-Sabała Tadeusz
Krzęptowski-Sabała Wojciech
Krzęptowski-Sikoń Wojciech
Krzysiak-Cudzich Janina
Krzysiak-Kasprzycka Maria
Krzysiak-Sikorska Anna
Kubański Zbigniew
Łacek Helena
Łacek Stanisław
Łapa Krystyna
Łowisz Kazimierz
Łukaszczyk-Rząska Anna
Łuszczek Józef

Polaniorki 2002

Adam Karpień-Bulecka

Mateja-Sobczyk Grażyna
 Mądry Marek
 Michałczak Stanisław
 Naglak Helena
 Nędza-Chotarski Andrzej
Nędza-Chotarski Antoni
 Nędza-Chotarski Maciej
 Nędza-Chotarski Wojciech
 Nędza-Kobielska Maria
 Nędza-Siaros Stanisław
 Nędza Bronisława
 Nędza Kubiniec-Stanuch Zofia
 Obrochta Basista Ewa
 Obrochta Ignac Danuta
 Obrochta-Kordus Andrzej – senior
Obrochta-Kordus Andrzej
Obrochta-Kordus Antonina
 Obrochta-Kordus Józef
 Obrochta-Kordus Maria
 Obrochta Szczepaniak Antonina
 Palider Jan
 Pitoń-Kubów Andrzej
 Pitoń-Mniszak Stanisława
 Pitoń Genowefa
 Pitoń-Schiling Danuta
 Pitoń Tadeusz
 Przeklasa Wacław
 Pytka-Ustupska Beata
 Różak-Nędza Danuta
 Różak-Ptaszkowska Janina
 Różak-Stopka Krystyna
 Siatkowska-Tylka Anna
 Siatkowski Kazimierz
 Ślodyczka-Byrtus Józef
Ślodyczka-Byrtus Stanisław
 Ślodyczka-Byrtus Stanisław
 Ślodyczka-Byrtus Władysław
Ślodyczka-Byrtus Józef
Ślodyczka-Ksieźniok Stanisław
 Ślodyczka Węgrzyniak Józef
 Sobczyk-Franiok Andrzej
 Sobczyk-Franiok Mieczysław
 Sobczyk-Franiok Stanisław
 Sobczyk-Kapłon Maria
Sobczyk-Kiernia Andrzej
Sobczyk-Kiernia Jan
Sobczyk-Kiernia Stanisław
Sobczyk-Kiernia Władysław
 Sobczyk-Kiernia Zofia
 Sobczyk-Tracz Maria
 Sobczyk Katarzyna
 Stawowy Bronisława
 Stoch Andrzej
 Stopka-Długopolska Anna
 Stopka-Lukaszczyk Zofia
Styrczula-Cesławek Stanisław
 Styrczula-Gamrot Józef
 Styrczula-Gamrot Zofia
 Styrczula-Sala Kazimierz
 Styrczula-Maśniak-Gąsienica Aleksandra
Szczepaniak-Bańschorz Józef
 Szpunar Edward
Szpunar Józef
 Szwab Andrzej
 Tatar-Obrochta Kordus Bronisława

Junaluska
North Carolina (USA), lipiec 2002

Toczek-Stachon Stanisława
 Trzebunia-Rzaska Władysław
 Trzebunia Ryszard
 Tylka-Wacoń Andrzej
 Urbaś Władysław
 Warniczek-Nędza Chotarska Maria

Członkowie zespołu w latach 1997-2007

Babiarsz Maciej
 Babiarsz Marek
 Babiarsz Wojciech
 Bachleda-Kubańska Danuta
 Bachleda-Kubański Zbigniew
 Bachleda-Wala Beata
 Bobak Andrzej
 Bobak Paulina
 Bukowska Agnieszka
 Bukowska Edyta
 Bukowska Joanna
 Bukowska Krystyna
 Bukowski Jacek
 Burtan Monika
 Chyc-Magdzin Łukasz
 Chyc-Magdzin Mateusz
 Fatla Franciszek
 Fatla Michał
 Fatla-Karpiel Stanisława
 Fąfrowicz Daria
 Frączysty Katarzyna
 Galarowska Marzena
 Galica Katarzyna
 Gąsienica Anna
 Gąsienica-Burda Katarzyna
 Gąsienica-Byrcyn Klementyna
 Gąsienica-Gładczan Irena
Gąsienica-Gładczan Szymon
 Gąsienica-Kotelnicki Krzysztof
 Gąsienica-Makowska Dorota
 Gąsienica-Makowska Katarzyna
 Gąsienica-Makowski Tadeusz
 Gąsienica-Matus Adam
 Gąsienica-Mracielnik Klemens
 Gąsienica-Sobczak Agnieszka
 Gąsienica-Sobczak Anna
 Gąsienica-Sobczak Katarzyna
 Gąsienica-Stasik Maria
 Gąsienica Andrzej
 Gąsienica Danuta
 Gąsienica Maciej
 Gąsienica Szymon
 Hadowski Stanisław
 Hadowski Wojciech
 Holy Joanna
 Karpiel Adam
 Karpiel Andrzej
 Karpiel Bartłomiej
 Karpiel Bronisława
 Karpiel Małgorzata
 Karpiel Józef
 Karpiel Justyna
 Karpiel Marcin
 Karpiel Ryszard
 Karpiel Stanisław
 Karpiel Wojciech

Junaluska
North Carolina (USA), lipiec 2002

Karpień-Bulecka Adam
 Karpień-Bulecka Małgorzata
 Karpień-Bulecka Stanisława
 Karpień-Bzdyk Małgorzata
 Karpień-Józków Andrzej
 Karpień-Michalik Katarzyna
 Karpień-Bulecka Kazimierz
 Karpień-Replon Andrzej – senior
 Karpień-Replon Andrzej – junior
 Karpień-Watycha Anna
 Karpień-Wojtków Andrzej
 Kin Joanna
 Kin Stoch Anna
 Kluś Kamil
 Knapik Agnieszka
 Kończal Katarzyna
 Kończal Maciej
 Krupa Andrzej
 Krupa Bartłomiej
 Krupa Ewa
 Krupa Maciej
 Krupa Maria (kierownik Zespołu)
 Krupa Maria /Gronik
 Krupa Stanisław (kierownik Zespołu)
 Krupa Wojciech /Olcza
 Krupa Wojciech / Zakopane
 Krzeptowska Aneta
 Krzeptowska Beata
 Krzeptowska Dorota
 Krzeptowska Magdalena
 Krzeptowska Monika
 Krzeptowski Andrzej
 Krzeptowski-Jasinek Michał
 Krzeptowski-Sabała Jan
 Krzeptowski-Sabała Janusz
 Krzeptowski-Sikoń Maciej
 Krzysiak-Kasprzycka Maria
 Kumer Anna
 Leśniak Wojciech
 Leśniak Stanisław
 Lolej Sylwia
 Lolej Tadeusz
Łabunowicz Marek – Maja
 Łacek Helena
 Łazarczyk Mariusz
 Łazarczyk Michał
 Łowisz Bartłomiej
 Łowisz Marek
 Łukaszczyk Jacek
 Łukaszczyk Zofia
 Maryniarczyk Dorota
 Maryniarczyk Wojciech
 Mądry Paweł
 Michalik Karolina
 Michalik Tomasz
 Michalik-Wiercioch Magdalena
 Michalik-Ziobro Agnieszka
 Michałczak Stanisław
 Mrowca Magdalena
 Mrowca Ryszard
 Naglak Anna
 Naglak Agnieszka
 Naglak Andrzej
 Nędza Dorota
 Nędza-Chotarski Marcin /Kiry

Nędza-Chotarski Marcin /Chotarz
 Nędza-Kubiniec Adam – senior
 Nędza-Kubiniec Adam – junior
 Nędza-Kubiniec Anna
 Nędza-Kubiniec Ewa
 Nędza-Kubiniec Mateusz
 Obrochta-Korduś Andrzej
 Obrochta-Korduś Bronisława
 Obrochta Jan
 Obrochta-Ignac Kazimierz
 Obrochta Małgorzata
 Obrochta Maria
 Obrochta-Ignac Stanisław
 Pabin Andrzej
 Pitoń Adrian

Junalaska – North Carolina (USA), lipiec 2002

Junalaska – Zakończenie Festiwalu
North Carolina (USA), lipiec 2002

Pitoń Łukasz
 Ponikwia Bartłomiej
 Ponikwia Dorota
 Przybyła Andrzej
 Rutkiewicz-Michniak Anna
 Rutkiewicz Wojciech
 Sadłoń Narcyz
 Siuty Beata
 Siuty Krzysztof
 Ślodyczka Szymon
 Ślodyczka-Byrtuś Andrzej
 Ślodyczka-Byrtuś Leśniak Anna
Ślodyczka-Byrtuś Stanisław
 Ślodyczka-Byrtuś Stanisław
 Sobczyk Kazimierz
 Stoch Andrzej
 Stopka-Comy Andrzej
 Stopka Anna
 Stopka-Fatla Maria
 Stopka-Marcisz Dominika
 Stopka Mirosław
 Stopka Paweł
 Stopka Renata
 Stopka Tadeusz
 Stopka Szymon

Stopka-Faktor Andrzej
 Stopka-Faktor Maciej
 Staszek Józef
 Styrzula Andrzej
 Styrzula Bogdan
 Styrzula-Maśniak Bronisław
 Styrzula-Maśniak Szymon
 Styrzula-Maśniak Tadeusz
 Styrzula-Maśniak Władysław
 Styrzula-Maśniak Wojciech
 Styrzula-Maśniak Zdzisław
 Szczepaniak-Tomaszewska Agnieszka
 Szczepaniak Joanna
 Szczepaniak Nędza-Chotarska Katarzyna
 Szwab Andrzej
 Tracz Marcin
 Trzebunia-Rzaska Klemens
 Trzebunia-Rzaska Tomasz
 Trzebunia-Rzaska Władysław
 Trzebunia-Rzaska Zofia
 Trzebunia-Tutka Michał
 Truchan Beata
 Truchan Ryszard
 Tylka Maria
 Węgłowska Alicja
 Zatorska Anna
 Zubek Andrzej
 Zubek Maria
 Zubek Teresa

Święto Lasu – Tatrzańska Watra
 Siwa Polana

I Polaniarski Osod, Kościelisko, 2003 r.

III Wybory Naśwarnijsyj Górolecki – Biały Dunajec 2002

Muzyka Polaniorzy

Góralskie Wesele

Przednówek w Polanach na Białym Potoku

Zespół Polaniorze gospodarzem XXXVI MFFZG Zakopane 2004, taniec inauguracyjny festival

Ważniejsze daty z historii Zespołu

1975 – wniosek członków Związku Podhalań Oddziału w Kościelisku o utworzenie zespołu regionalnego.

1977 – powstanie zespołu na zebraniu członków Związku Podhalań w dniu 13.06.1977 r.; otrzymał nazwę: Zespół Regionalny „Polaniorze” im. St. Nędzy-hotarskiego w Kościelisku.

Zespół brał udział w następujących imprezach:

1979

Karnawał w Bukowinie Tatrzańskiej – I miejsce Zespołu Kołędniczego.

Sabałowe Bajania w Bukowinie Tatrzańskiej – liczne wyróżnienia indywidualne.

Poroniańskie Lato w Poroninie – Nagroda Główna.

Otwarcie Izby im. Jana Sabały w Zakopanem.

Dni Kultury Polskiej na Słowacji.

Przeгляд Kapel w Nowym Targu.

Festiwal w Nagykalé na Węgrzech – I miejsce.

Poza tym Zespół brał udział w świętach i uroczystościach państwowych,

występował dla grup turystów zagranicznych przebywających w Zakopanem,

występował na imprezach organizowanych przez P.B.P. ORBIS w Krakowie i Warszawie.

Współpracował na co dzień z Wojskowym Domem Wypoczynkowym w Kościelisku

jak również z Wydziałem Kultury w Zakopanem.

W sumie w ciągu 3 miesięcy zespół dał 63 występy.

1978

Festiwal Górali Polskich w Żywcu – wyróżnienie.

Letnia Akcja Folklorystyczna w Warszawie.

Udział w Festiwalu Folkloru Ziemi Górskich – I nagroda: Złota Ciupaga.

Udział w Karnawale na Bukowinie Tatrzańskiej.

Sabałowe Bajania w Bukowinie Tatrzańskiej – liczne wyróżnienia indywidualne.

1980

Karnawał na Bukowinie Tatrzańskiej – program kołędniczy.

Sabałowe Bajania w Bukowinie Tatrzańskiej – liczne wyróżnienia indywidualne.

Przeгляд Teatrów Regionalnych w Czar nym Dunajcu – Nagroda Specjalna za program „Holdymas”.

1981

Karnawał w Bukowinie Tatrzańskiej.

Sabałowe Bajania w Bukowinie Tatrzańskiej – liczne wyróżnienia indywidualne.

Święto Pasterskie w Jabłonce – jedna z głównych nagród.

1983

Udział w XX Jubileuszowym Tygodniu Kultury Beskidzkiej jako gospodarz Festiwalu.

Góralski Karnawał w Bukowinie Tatrzańskiej.

Sabałowe Bajania w Bukowinie Tatrzańskiej – liczne wyróżnienia indywidualne.

1984

Widowisko „Sianokosy w Kościelisku”.

Festiwal Folkloru Górali Polskich w Żywcu – wyróżnienie.

1997

Góralski karnawał w Bukowinie – I miejsce w konkursie tańca zbójnickiego.

9 lutego – uroczyste otwarcie Domu Ludowego im. Bronisławy i Kazimierza Dłuskich po remoncie,

widowisko pt. „Podłazy” opracowane przez Wojciecha Karpiela.

„Klimek Bachleda” – sztuka Juliana Reimschüssela w reżyserii Józefa Pitonia.

1998 – objęcie kierownictwa Zespołu przez Marię i Stanisława Krupów.

Udział Zespołu w festiwalach i przeglądach.

1998-2002

Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziemi Górskich – Zakopane 1998, 1999.

Vrutky (Słowacja), 18.06.2000.

Folklorystyczne Dni Przyjaźni – Kęty, 8-9.07.2000, (nagrada).

Europejski Festiwal Młodzieży Artystycznej – Wrocław, 16-22.07.2000.

Jan Sobczyk-Kiernia na scenie w 1978 roku

Oravice (Słowacja), 23.07.2000.
 XXV Festiwal w Zubercu (Słowacja), 5-6.07.2000, (wyróżnienie).
 XXIX Festiwal Sztuki Ludowej – Kraków 2000.
 „Święto Gór”, Zakopane 2000, I miejsce w kategorii śpiewu pasterskiego.
 „Jesień Tatrzańska” Zakopane 17.09.2001 I miejsce w konkursie śpiewu pasterskiego.
 „VIII Przednówek w Polanach” – Kościelisko 7.05.2000. – liczne wyróżnienia dla śpiewaków i muzykantów.
 XXIX Góralski Karnawał w Bukowinie Tatrzańskiej, 2001, (wyróżnienie w konkursie tańca zbójnickiego i par tanecznych).
 Międzynarodowy Festiwal Kultur – Berlin, 1-4.06.2001.
 „Muzykowanie na Duchowym Nute” – Czarny Dunajec, 28.01.2001, (wyróżnienie dla zespołu śpiewaczego).
 38 Festiwal „Europeade” – Zamora (Hiszpania), 22.07-1.08.01, (nagroda).
 „Rozstaje 2001” – Festiwal Muzyki Tradycyjnej – Kraków, 6-8.09.2001, (II miejsce); zespół śpiewaczy i muzyka otrzymały Grand Prix.
 Festiwal Folklorystyczny Krajów Wyszehradzkich, Węgry, Budapeszt 17-19.03.2002.
 Międzynarodowy Zjazd Policjantów – Jaworzno, 10.04.2002.
 Wysowa, 01.06.2002.
 Spotkanie członków „Euroregionu Tatry” Węgry, Budapeszt 3-7.07.2002.
 19 Międzynarodowy Festiwal Folkloru „Folkmoor” – North Carolina (USA) – lipiec 2002, (liczne nagrody).
 Koncert w „Domu Podhalan” w Chicago w USA 10.04.2002.
 X-lecie Zakładów Mięsnych, Pewel Mała k. Żywca, 17-18.05.2003.
 XXXIV Festiwal Folkloru Górali Polskich.
 Wydanie płyty CD: POLANIORZE
 XL Tydzień Kultury Beskidzkiej, Amfiteatr – estrada pod Grojcem, Żywiec, 29.07.2003.
 Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziem Górskich w Zakopanem, 08.2003: Srebrna Ciupaga w kat. II zespołów artystycznie opracowanych, Nagroda Publiczności; w konkursie Kapel, Instrumentalistów i Śpiewaków Ludowych Muzyka Polaniorzy zdobyła „Brazowe Zbyrkadło”, a Polaniorki wyśpiewały „Złote Zbyrkadło”.
 Święto Bacy i Juhasa, Francja, Briançon, 25-27.06.2004.
 Festiwal Folklorystyczny w Vychodnej – zespół Polaniorze gościem specjalnym, Słowacja, 29.06-4.07.2004.
 „Spotkania góralskie” w ramach Sezonu Polskiego we Francji, Plateau d'Assy (pod Mont Blanc), 9-11.07.2004.
 Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziem Górskich w Zakopanem, 20-28.08.2004 – zespół był gospodarzem festiwalu.
 Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny „Trnavska Brana 2005”, Słowacja, Trnava, 19-21.08.2005.
 Międzynarodowy Festiwal Folkloru Ziem Górskich w Zakopanem, 08.2005 – zespół, wraz z „Bartusiami”, był gospodarzami festiwalu.
 Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny „XXXI Podrohackie Święto Folkloru”, Słowacja, Zuberec, 5-6.08.2006.
 „Letnie spotkania w Assy”, w ramach których odbywał się – Salon książki górskiej w Passy, Francja, Plateau d'Assy, 9-15.08.2006.
 Tournee po miastach północnej Francji, 27.10-5.11.2006

Puy Saint Vincent, Francja

Tournée po Francji, 2006

Vychodna, Słowacja,

Poza tym na terenie Podhala Zespół brał udział w następujących imprezach:

Poroniańskie Lato – Poronin 1999.

Bąkowo Zohylina – nagranie do programu TV W Karcmie, 28.09.1999.

Dzianisz – nagranie programu do TV w 1999.

WDW w Kościelisku – występ dla niepełnosprawnych, 7.09.2000.

Karczma „Młyniska” – Zakopane: Wesele góralskie, 16.11.2000.

Mistrzostwa Europy w Biathlonie – Kościelisko 2000.

75-lecie Zw. Podhalań w Kościelisku, 11.06.2000.

Święto Bacowskie – Tarasówka, maj 2000, 2001, 2002.

I Światowy Zjazd Górali – Nowy Targ, 14.08.2000.

Uniwersjada w Zakopanem, 7.02.2001

Dom Wczasowy „Regle” – Kościelisko: Wesele góralskie, 8.06.2001.

Udział w promocji książki ks. dr Władysława Zarebczana pt. „Watykańskie zbliżenia. Wielki Jubileusz w Rzymie” Ludzmiierz 12.05.2001.

Majówka Tatrzańska pod Gubałówką, maj 2001, 2002.

Święto Tatr – Euroregion Bez Granic – Siwa Piolana, 12.08.2001.

III Wybory Nojsławniejszej Górolecki – Biały Dunajec 2002, (wyróżnienie – Nojlepso Tonecnica – Beata Krzeptowska).

Udział w koncercie poświęconym zmarłemu tragicznie ratownikom TOPR:

Markowi Łabunowiczowi – Maji i Bartkowi Olszańskiemu, Kościelisko, 10.03.2001.

Dzień Dziecka – Pyzówka, 31.05.2002.

Domy Wczasowe: „Geovita”, „Nosalowy Dwór” – Zakopane: Wesele góralskie – 18.05.2002.

„Moje 2 x 35” – benefis Józefa Pitonia w Domu Ludowym w Kościelisku, 15.09.2002

Wybory Harnasia Roku, Białka Tatrzańska, 3.08.2003 – Adam Karpień wybrany „Har nasiem Roku”.

V Wybory Nojsławniejszej Górolecki, Biały Dunajec, 7.02.2004, wyróżnienie: Nojlepso Tonecnica – Ewa Nęcza-Kubiniec.

Sesje zdjęciowe do książki dr Stanisławy Trebunii-Staszal „Śladami podhalańskiej mody”, luty 2005

Występ dla uczestników IV Forum Kultury, Panel dyskusyjny pt. „Folklor, stroje ludowe i współczesny obrzęd weselny”

(referat: dr St. Trebunia-Staszal), Dom Ludowy w Kościelisku, 23.06.2005.

VI Wybory Nojsławniejszej Górolecki, Biały Dunajec, 31.07.2005, występ zespołu.

IV Majówka Papińska na Bachledówce, 10-20.05.2007 – Konkurs Góralskiej Pieśni Religijnej, „Polaniorze” zajęli III miejsce (kat. II dorośli).

„Śladami podhalańskiej mody” – pokaz stroju góralskiego w opracowaniu dr Stanisławy Trebunii-Staszal, XV Przednówek w Polanach, 5.05.2007

VI Konkurs Muzyki Ludowej w Kopanicy, Siedlec k. Wolsztyna, 15-17.06.2007, Konkurs dudziarzy.

VIII Wybory Nojsławniejszej Górolecki, Biały Dunajec, 28-29.07.2007,

wyróżnienia: Ewa Nęcza-Kubiniec – Nojlepso Tonecnica, Ewa Krupa – Nojlepso Gaździnka.

Zespół występował wielokrotnie na scenie Domu Ludowego w Kościelisku, przedstawiając między innymi programy:

„Podłazy”, „Polewacka”, „Wesele góralskie”, oraz układy taneczne, opracowane przez Marię i Stanisława Krupów.

Oprócz tego występował w „Ludówce” wspólnie z zespołami z Irlandii, Grecji, Włoch, Słowacji, Węgier i Francji biorących udział w Międzynarodowych Festiwalach Folkloru Ziemi Górskich w Zakopanem.

Zespół był współorganizatorem cyklicznych imprez organizowanych przez Związek Podhalań Oddział Kościelisko i Gminny

Ośrodek Kultury Regionalnej, takich jak:

Przednówek w Polanach, w maju

XI Przednówek w Polanach, 2003

XII Przednówek w Polanach, 2004

XIII Przednówek w Polanach, 2005

XIV Przednówek w Polanach, 2006

XV Przednówek w Polanach, 2007

Święto Lasu, Watra Tatrzańska na Siwej Polanie, 15 sierpnia

w latach: 2003, 2005, 2007

Polaniarski Osod, widowisko plenerowe w wykonaniu zespołu Polaniorze, we wrześniu:

I Polaniarski Osod, 29.09.2003

II Polaniarski Osod, 18.09.2005

III Polaniarski Osod, 16.09.2007

Majowe Granie, w listopadzie – zespół jest od 2002 gospodarzem tego koncertu.

Letnie spotkania z folklorem – od 2003 r.

Świąteczne spotkania z folklorem – od 2003 r.

Vychodna, Słowacja

II Polaniarski Osod, Kościelisko

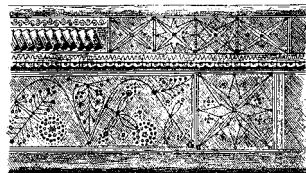
Świąteczne Spotkania z Folklorem w Domu Ludowym, 2002

Polaniarscy muzycyanci podczas jubileuszu 25-lecia Zespołu

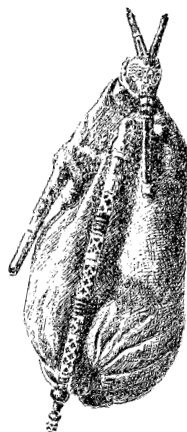
Polaniorze w Wychodnej na Słowacji, 2004 r.

The Polaniorze Ensemble, active at Kościelisko for twenty five years, is a rather rare folklore group which presents the highland dance, songs, costumes and customs in the oldest pure form. Already early in its history, in 1978, the ensemble won the highest trophy – the Golden Alpenstock – at the International Highland Folklore Festival, in the category of authentic ensembles. Later, it hosted twice this highly prestigious event.

Many audiences in Europe – as far as Spain – have been captivated by the spontaneity, temperament, fascinating dancing and masterly singing of the ensemble members. They also delighted Polish communities in America, and won a great number of prizes and trophies at various national and international festivals, competitions and presentations. The Polaniorze Ensemble appeared performing on television, and acted in the TV serial „The Gąsienica Family”.

The rich repertoire of the ensemble contains not only highland dances and songs, but also special presentations for the stage, showing customs and ceremonies related to sheep grazing, wedding, traditional works of the local people, and to all feasts in the calendar.

SPONSORZY ZESPOŁU

Ministerstwo Kultury, Warszawa
Starostwo Powiatowe w Zakopanem
Urząd Gminy Kościelisko
Podhalańska Lokalna Grupa Działania

Amilkiewicz Lidia i Wojciech – Hurtownia serów „Ami”, Kościelisko
Białas Jadwiga i Piotr – Firma „Jaga”, Kościelisko
Bobak Helena i Jan, Chicago
Bukowska Danuta i Artur, Sklep spożywczy, Kościelisko
Ciągwa J. Drabik A. – Restauracja „Adamo”, Zakopane
Cukier Ewa i Stanisław, „Ekosam” – kwaciarnia „Szarotka”,
Kościelisko
Długopolski Krzysztof i Anna – Delikatesy „Anna”, Kościelisko
Fąfrowicz Anna – Hurtownia „Famix”, Zakopane
Gaśienica Krzysztof – Hurtownia „Gobo”, Zakopane
Gocał Tadeusz – Firma Handlowo – Usługowa „Zakfol”, Zakopane
Gut-Mostowy Andrzej, Hotel Restauracja „Sabała”, Zakopane
Karp S. Skupień A. – Hurtownia „Brutał”
Karpel i Knysak – Piekarnia, Zakopane
Krzeptowska Anna i Mieczysław
Krzeptowski-Sabała Anna i Wojciech
Łukaszczyk Jacek, Kościelisko
Obrochta Józefa, Kościelisko
Pitoń Małgorzata i Andrzej, Chicago
Restauracja „Royal Palace”, Chicago
Siwy – Maśniak – Karczma Polany, Kościelisko
Styrczula-Maśniak Ewa i Wojciech, Kościelisko
Wacławski Marek – Firma Nagłośnieniowa, Zakopane
Wiercioch Łukasz – Multi FX

POLANIORZE
Zespół Góralski
Związku Podhalań Oddziału Kościelisko
34-511 Kościelisko
Chotarz 453
tel/fax: 018 20 70306
e-mail: polaniorze@koscieliska.pl
www.koscieliska.pl
kierownictwo Zespołu
Maria i Stanisław Krupowie

Broszura wydana dla Związku Podhalań Oddział Kościelisko
przy finansowym wsparciu Podhalańskiej Lokalnej Grupy Działania
Wydanie II

Tekst: Anna Szopińska

Przekład: Jadwiga Piątkowska

Fotografie: Paweł Murzyn, Stanisław Gał, członkowie Zespołu, Wojciech Smolak, archiwum Związku Podhalań

Opracowanie graficzne: Mściwoj Olewicz

Copyright 2002, 2007: Wydawnictwo Oficyna Artystów SZTUKA Wojciech Smolak, Kraków

ISBN 978-83-924241-7-8

ISBN 978-83-924241-7-8